

ע"פ 59790/01/18 - מדינת ישראל נגד אחמד מג'דוב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 59790-01-18 מדינת ישראל נ' מג'דוב
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
המעוררת	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
נגד	
המשיב	אחמד מג'דוב
	באמצעות בא כוחו - עו"ד הואש עבד אל-סלאם

פסק דין

ערעור המדינה על קולת העונש וזאת בהקשר לגזר דינו של בית המשפט קמא (כבוד השופט הבכיר, יעקב בכר) מיום 20.12.17 ובו הורה, בין היתר, על הארכת מאסר על תנאי.

המשיב, יליד 1986 ותושב שיח' דנון, הועמד לדין בגין כך שביום 7.8.16 נסע ברכבו במקום מגוריו על אף פסילה שהוטלה עליו, בנוכחותו, ביום 16.3.16 במסגרת פ"ל (תעבורה עכו) 3475-06-15 להלן: **ההליך הקודם**). במסגרת ההליך הקודם הורשע המשיב בסדרת עבירות (נהיגה ללא רישיון, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה בקלות ראש, עקיפה מסוכנת ועוד), בהקשר לאירוע שהתרחש ביום 25.3.13, אז נמלט מניידת משטרה כשהוא נוהג ללא רישיון, עקף מספר רכבים ולא ציית, כאמור, להוראות השוטרים לעצור. המשיב נדון באותו הליך, כאמור ביום 16.3.16 ובמסגרת הסדר טיעון, ל 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות - אותם היה אמור להתחיל לרצות ב 22.8.16, וכן לרכיבי ענישה נוספים ובכלל זאת 6 חודשי מאסר על תנאי, 11 חודשי פסילה וכן התחייבות כספית ע"ס 4,000 ₪ להימנע מלבצע איזה מהעבירות בהן הורשע, למשך שנתיים מיום מתן גזר הדין. המשיב הפקיד את רישיון הנהיגה ביום 31.3.16.

עובר למתן גזר הדין, ניתן תסקיר בעניינו של המשיב ממנו עלה, בקצרה, כי הוא נטל אחריות על מעשיו וכן גילה נכונות להשתלב בהליך טיפולי שהוערך שיפחית את המסוכנות להישנות עבירות דומות מצדו בעתיד. עוד הפנה שירות המבחן לנתוני האישיים והמשפחתיים עליהם יורחב בהמשך. שירות המבחן המליץ על הארכת המאסר המותנה וכן המליץ על העמדת המשיב במבחן לתקופה של 12 חודשים במהלכם ישתלב בקבוצה טיפולית לעברייני תעבורה.

בית המשפט קמא אימץ את ההמלצה לעיל והעדיף את האינטרס השיקומי על פני ההרתעת, בשים לב לנתוני והמלצות שירות המבחן וכן לנוכח ההליך הטיפולי בו החל המשיב אותה עת. עוד הפנה בית המשפט קמא להודאת של המשיב, למצבו הכלכלי ולכך כי הוא מטפל בבנו שהינו בעל צרכים המיוחדים.

במסגרת הודעת הערעור הפנתה המערערת לחומרת מעשיו של המשיב, לעברו התעבורתי (צבר 20 הרשעות קודמות, ביניהן 3 בגין נהיגה כאשר הרישיון פקע למעלה מ 6 חודשים) וכן נתנה דגש לכך כי הוא ביצע את העבירות בתיק הנוכחי בטרם החל לרצות את המאסר בעבודות שירות שהוטל עליו במסגרת ההליך הקודם וחרף המאסר על תנאי שריחף מעל ראשו אותה עת. לכן, נטען כי לא היה מקום לילך כברת דרך כה משמעותית לקראת המשיב באופן שהוארך המאסר על תנאי שהושת עליו בתיק הקודם. עוד נטען, כי המלצות שירות המבחן הביאו רק נקודת מבט אחת בעוד שעל בית המשפט קמא היה לשקול את כלל האינטרסים ובכלל זאת האינטרס הציבורי במובנו הרחב.

במסגרת הליך הערעור התבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעקב אודות המשיב. שירות המבחן שב והפנה לנתוני המשיב - נשוי ואב לשני ילדים, כאשר הבכור, בן כ 4 שנים, בעל צרכים מיוחדים. המשיב עובד מזה כ 5.5 שנים במפעל בקיבוץ הסמוך למקום מגוריו, אליו חזר לאחר סיום עבודות השירות שהוטלו עליו בהליך הקודם. שירות המבחן הפנה לכך כי המשיב גדל במערכת משפחתית מורכבת, כאשר בתחום התעבורה הוא אפשר לעצמו "הגמשה" של גבולות החוק. יחד עם זאת צוין, כי השתלבות המשיב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום עבירות התעבורה היוותה עבורו גורם סמכותי שהפחית את מסוכנותו. המשיב השתלב באופן משביע רצון בקבוצה, גילה יכולת, מחויבות ומסירות לתהליך והדבר סייע לו לערוך התבוננות עצמית מעמיקה בה זיהה את מכלול הגורמים שעמדו ברקע מעשיו הפסולים. צוין, כי המשיב מכיר בחומרת מעשיו, ניכר כי הוא מבין את משמעות הדברים ומביע עליהם חרטה. עוד צוין, כי ההליך הטיפולי לעיל, כמו גם המאסר אותו ריצה בעבודות שירות, היוו עבורו גורמי הרתעה משמעותיים שהפחיתו את מסוכנותו. כלל הנתונים לעיל, בצירוף העובדה כי המשיב ממשיך להיות נתון במבחן, הוליכו ואף חיזקו את שירות המבחן לשוב על ההמלצה שניתנה טרם שגזר בית המשפט קמא את דינו.

בעקבות התסקיר העדכני לעיל שבו הצדדים וטענו, כאשר המערערת, מחד, חזרה על טיעוניה שהובאו לעיל בתמצית; ובא כוח המשיב, מנגד, הפנה להליך הטיפולי-שיקומי המוצלח בו מצוי המשיב וכן הפנה לכלל נתוני האישיים והמשפחתיים. עוד נטען, כי אין מקום להפעלת המאסר על תנאי, גם לא בדרך של מאסר בעבודות שירות שכן הדבר יסיג את המשיב לאחר, הן מבחינה טיפולית כעולה מהתסקיר העדכני והן מבחינה כלכלית שכן הדבר יחייב אותו להתפטר מעבודתו, על כל המשמעות הכרוכות בכך.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים וכן נתתי דעתי לכלל הנתונים הרלוונטיים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא, למעט התערבות מסוימת שהיתה מקובלת אף על בא כוח המשיב לעניין הפעלת ההתחייבות הכספית. אין חולק כי מעשיו של המשיב הינם חמורים, הן כשלעצמם ובמיוחד בשים לב לכך כי הוא ביצע אותם כ 5 חודשים בלבד לאחר הרשעתו במסגרת ההליך הקודם ותקופה קצרה בלבד טרם החל את ריצוי המאסר בעבודות שירות שנגזר עליו במסגרת אותו הליך. זאת ועוד, אותה עת ריחף מעל ראשו של המשיב מאסר על תנאי שהוטל עליו במסגרת ההליך הקודם. יחד עם זאת מקובלת עלי, כאמור, מסקנת בית המשפט קמא כי יהיה זה "צודק" (נוסחו של ס' 56(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977) להאריך, במקרה דנן, את תקופת התנאי וזאת משום שילוב גורמים. כאמור, עלה מהתסקירים כי המשיב "לקח את עצמו בידים", שינה את דרכיו ועבר (ועדיין עובר) דרך טיפולית-שיקומית. יש לקוות - ואין מדובר בתקווה בעלמא אלא בכזו המבוססת על ההתרשמות בפועל של שירות המבחן - כי דרך זו תביא לידי כך שהמשיב לא ישוב לפקוד את בתי המשפט בכלל ובעבירות תעבורה בפרט. הערכה זו אף התחזקה לאחר גזר דינו של בית המשפט קמא, כעולה מהתסקיר העדכני. בנוסף, נתוניו האישיים והמשפחתיים של המשיב, מאפשרים ואף מצדיקים אף הם את הארכת התנאי. יש לזכור כי העונש אינו המטרה אלא אמצעי בלבד, והדברים נכונים שבעתיים

כאשר מדובר במי שלא ריצה מעודו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. עוד ניתן להפנות לכך כי את העבירות בגין הורשע בתיק הנוכחי ביצע המשיב טרם תחילת ריצוי עבודות השירות שהוטלו בהליך הקודם. מאסר זה היווה עבור המשיב, כאמור, אמצעי מרתיע. עוד יש לזכור, כי המשיב ימשיך להיות נתון בתקופת מבחן ובאם יפר את תנאיו, ישוב עניינו לידון בפני בית המשפט, על כל המשמעותיות הכרוכות בכך. לכן, אין מקום לקבלת הערעור למעט רכיב ההתחייבות הכספית שידון להלן.

לעניין הפעלת ההתחייבות הכספית, לא היתה מחלוקת כי רכיב זה נשמט, ככל הנראה, מעינו של בית המשפט קמא. במסגרת ההליך הקודם הורה בית המשפט (כבוד השופט קאופמן בפ"ל (תעבורה עכו) 3475-06-15 מיום 16.3.16) כי על המשיב לחתום על התחייבות כספית ע"ס 4,000 ₪ להימנע מלבצע איזו מהעבירות בהן הורשע באותו תיק (בין היתר נהיגה ללא רישיון) למשך שנתיים. מעיון בתיק נט המשפט עולה, כי התחייבות כאמור נחתמה על ידי המשיב ביום מתן גזר הדין. בניגוד למאסר על תנאי, לא ניתן להאריך את תקופת ההתחייבות (ע"פ (מחוזי ת"א) 34645-11-11 מדינת ישראל נ' סוסנוב (7.2.12)). **לכן, אני מורה על הפעלת ההתחייבות באופן שהמשיב ישלם את הסכום של 4,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו, ב 8 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ישולם ביום 1.7.18 ויתרת התשלומים בתחילת כל חודש עוקב.**

בחריג של הפעלת ההתחייבות הכספית, כאמור לעיל, אני מורה על דחיית הערעור.

לשלוח לצדדים.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ח, 21 מאי 2018, בהעדר הצדדים.